

Ľudia sa z krízy nepoučia, zabudnú na ňu

Rozhovor s generálnym tajomníkom Európskej federácie finančných poradcov a sprostredkovateľov Vincentom Derudderom pre Finweb.

Kríza ukázala, že finanční sprostredkovatelia hrajú pozitívnu úlohu pri ochrane spotrebiteľa. "Ich klienti boli zasiahnutí menej ako priami klienti bánk," hovorí európsky šéf poradcov Vincent Derudder (na snímke).

autor: Edita Muchová
čas vytvorenia: 25. 5. 2009

Ako sa kríza dotkla finančného sektora, finančných poradcov a sprostredkovateľov?

Finanční sprostredkovatelia sú obeť, sú na tom tak ako klienti

a spotrebiteľia. Sú obeť zlého konceptu, ktorý presadzuje koncept "čo je veľké, je pekné". Európska komisia a politici mnoho rokov verili, že čím je banka alebo iná inštitúcia väčšia, tým je bezpečnejšia pre spotrebiteľov.

Toto už pravdepodobne nie je realitou

, pretože sme svedkami, že sú to práve veľké inštitúcie ako Citi Bank, Dexia či Lehman Brothers, ktoré boli zasiahnuté. Práve malé inštitúcie boli menej postihnuté ako tie veľké.

Taktiež aj klienti nezávislých sprostredkovateľov boli menej zasiahnutí, ako priami klienti bánk. Toto je pre nás fantastický progres, pretože sa ukazuje, že sprostredkovatelia hrajú významnú a pozitívnu rolu pri ochrane spotrebiteľa.

Ako sa z tejto krízy poučíme?

Nič sa z tejto krízy nenaučíme, pretože to čo sa stalo včera je už súčasťou minulosti a nikdy sa tu už nestane. Takže čokoľvek sa môžeme naučiť, z toho čo sa stalo včera, nás v budúcnosti nezachráni. Toto vidím ako prvý dôvod.

Druhým dôvodom je, že ľudia majú veľmi krátku pamäť

. Naozaj veľmi, veľmi krátku. Nepamätajú si napríklad na akciovú krízu približne pred dvadsiatich rokov, či krízu na trhu so zlatom. Ich to nezaujíma, o histórii nečítajú, nezaujímajú sa o ňu. Ľudia chcú žiť dnes a zaujímajú sa o budúcnosť, ale nie o minulosť. Takže za tri či štyri roky ľudia zabudnú. Pravdepodobne však neurobia rovnakú chybu, ale nejakú inú.

Pokiaľ by sme však mali niečo z tejto krízy odniesť, čo by to podľa vás malo byť?

Tým by mal byť určite fakt, že čo je veľké, nie je pekné. Ak by mala Európska komisia a národné parlamenty urobiť určitý krok, tak by mali prestať veriť, že veľké spoločnosti musia byť aj nevyhnutne bezpečnými pre svojich klientov, akcionárov a zamestnancov. Pretože toto bolo počas predchádzajúcich rokov mottom: je to veľké, je to fantastické a je to bezpečné, pretože je to najväčšie.

Myslíte si, že sa zmení postoj klientov pod vplyvom krízy?

Nemyslím si, že sa niečo zmení na postoji klienta, pretože klient je ten, ktorý jednoducho nechápe. Priemerný človek na ulici jednoducho nechápe, ako môže veľká banka, ktorá bola monumentom v krajine, zrazu nemať žiadne peniaze

Nedokáže pochopiť, že bolo pre vládu ťažké minúť desať miliónov eur pred týždňom a zrazu dajú vlády stovky miliónov eur na záchranu bankového sektora. A čo je dôležitejšie, nechápu, prečo ľudia zodpovední za túto krízu, šéfovia a manažéri bánk, nie sú súdení.

V Európskej únii sa momentálne prejavuje snaha o čím väčšiu reguláciu. Myslíte si, že jej potrebujeme viac?

Nie, myslím si, že potrebujeme lepšiu reguláciu. Teraz máme príliš veľa regulácie. Problémom je, že ak máte príliš veľa regulácie, potom stojí forma proti obsahu. Potrebujeme viac obsahu a menej formálnych pravidiel. Pretože to čo sa stalo za posledných päť až šesť rokov je, že dodržiavanie pravidiel bolo odpoveďou a nie zdravým rozumom. Takže dodržiavanie by nemalo nahradiť zdravý rozum, forma by nemala nahradiť obsah a vlády by nemali nahradiť morálnosť, pretože neexistencia morálky prináša veľké problémy.

Každá krajina má vlastné zákony, vlastné pravidlá v oblasti finančného sprostredkovania. Kde je problém?

Problémom je, že Európska únia nie je krajinou, no nie je ani federáciou. Je to veľká asociácia 27 členských krajín. Európska legislatíva ako taká, pokiaľ sa rozprávame o finančných sprostredkovateľoch, nie je taká zlá. Problémom je, že legislatíva nie je zákonom, ani po schválení Európskym parlamentom. Každá krajina tak musí preniesť európsku legislatívu do svojich vlastných zákonov.

A počas tohto procesu, každá krajina vytvorí inú interpretáciu európskej legislatívy. A toto je problém. My máme jeden kus európskej legislatívy a 27 rozličných interpretácií. V niektorých prípadoch to nie je problémom, ale v iných je to veľký problém, pretože to limituje konkurenciu, čo nie je dobré pre konzumenta.

Čo by sme teda mohli podniknúť, aby sme to zlepšili?

V prvom rade by sme sa mali porozprávať s Írmi, Holanďanmi a Francúzmi, ktorí hlasovali negatívne za referendum o ústave a presvedčiť ich, aby hlasovali nabudúce kladne. Myslím si, že to by mal byť druhý krok.

V Európe potrebujeme riadnu ústavu, potrebujeme komisiu s posilnenou právomocou. A potrebujeme jednotného európskeho regulátora. V ideálnych podmienkach by to mala byť Európske centrálna banka, ktorá by dohliadala na všetkých 27 európskych regulátorov.

Pretože v niektorých krajinách existuje viac ako jeden regulátor, napríklad v Luxembursku máme až troch regulátorov. Jedného pre poisťovníctvo, jedného pre investovanie a posledného pre bankový sektor, čo prináša čiastočnú konkurenciu či osobné otázky. Táto situácia je rovnaká vo Francúzsku, Španielsku

aj Veľkej Británii.

Keďže sú zákony v každej krajine rozdielne, nest'ážuje to konkurenciu v rámci krajín Európskej únie?

Konkurenciu to nerobí ťažšou, robí ju nemožnou. Toto je ten fakt, že stále rozprávame o spoločnom trhu, ale žiaden spoločný trh neexistuje. Je to iba ilúzia. Je veľmi málo cezhraničného obchodu. Ak ste poisťovacou spoločnosťou tu na Slovensku, tak možnosť, že zahraničná spoločnosť príde a bude robiť serióznu konkurenciu je veľmi malá, pretože je to veľmi komplikované.

To je dôvod, prečo veľké spoločnosti nevyužívajú európsku legislatívu a nezakladajú nové spoločnosti, oni kúpia už existujúcu spoločnosť, čo je jednoduchšie. Tak máte lokálnych zamestnancov, lokálnu licenciu a kúpite lokálny trh. Ale na toto nepotrebujete úniu, to bolo možné aj predtým.

ký máte názor na náš nový zákon v oblasti finančného sprostredkovania?

Zdá sa mi veľmi komplikovaný. Nerozumiem prečo je snaha robiť veci komplikovanejšie. To nie je to, čo ľudia chcú. Som presvedčený, že ak sa opýtate stovky ľudí na ulici, tak ani jeden z nich vám neodpovie, že chce viacej regulácie a byrokracie.

>> Prečítajte si článok z pôvodného zdroja, [kliknite sem](#)

>> Pozrite sa na rozhovor uverejnený v Hospodárske noviny (Economics newspapers), [kliknite sem](#)